

## POSTANOWIENIE

24 października 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Mariusz Załucki

na posiedzeniu niejawnym 24 października 2024 r. w Warszawie  
w sprawie z powództwa K. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w B.  
przeciwko A. spółce z ograniczoną odpowiedzialnością spółce komandytowej w W.  
o zapłatę,  
na skutek skargi kasacyjnej A. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki  
komandytowej w W.  
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Białymstoku  
z 14 marca 2024 r., I AGa 14/23,

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2 700 (dwa tysiące siedemset) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego z odsetkami w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie za czas po upływie tygodnia od dnia doręczenia niniejszego postanowienia pozwanemu do dnia zapłaty.**

## UZASADNIENIE

Pozwany A. sp. z o.o. s.k. z siedzibą w W. wywiódł skargę kasacyjną od wyroku Sadu Apelacyjnego w Białymstoku z 14 marca 2024 r., wydanego w sprawie z powództwa K. sp. z o.o. z siedzibą w B. o zapłatę.

Pozwany uzasadnił wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania jej oczywistą zasadnością, wynikającą z naruszenia art. 471 w zw. z art. 361 § 2 k.c.

poprzez przyjęcie, że odszkodowanie może zostać zasądzone w kwocie wyższej niż poniesiona szkoda. Zdaniem skarżącego do takiej sytuacji dochodzi, gdy płatnikowi VAT zostaje zasądzone odszkodowanie obejmujące podatek od towarów i usług. Oprócz tego, pozwany podniósł, że sądy meriti dokonały nieprawidłowej wykładni umowy w odniesieniu do zasad wygaśnięcia gwarancji oraz że sąd II instancji nie wziął pod uwagę braku związku przyczynowo-skutkowego pomiędzy zdarzeniem a szkodą.

### **Sąd Najwyższy zważył, co następuje:**

W orzecznictwie wyjaśniano już wielokrotnie, że skarżący powinien wykazać przesłankę oczywistej zasadności, wskazując jedynie na argumenty mieszczące się w zakresie kognicji Sądu Najwyższego. Nie może więc powoływać się na wadliwość ustaleń faktycznych, ani opierać na innych faktach niż stanowiące podstawę rozstrzygnięcia. (zob. np. postanowienia SN z 11 stycznia 2022 r., II USK 384/21; z 22 grudnia 2021 r., II CSK 390/21; z 31 maja 2021 r., III CSK 152/20; z 13 maja 2021, III USK 103/21 oraz z 9 marca 2021 r., IV CSK 412/20).

Skarżący nie sprostął temu wymaganiu. Teza dotycząca zasądzenia odszkodowania w wyższej kwocie niż poniesiona szkoda nie daje się obronić wobec ustalenia sądu odwoławczego, że poniesiona szkoda przewyższa roszczenie dochodzone powództwem. Zarzuty kwestionujące występowanie związku przyczynowo-skutkowego również stanowią polemikę z faktyczną podstawą orzekania w sprawie. Także argumentacja odnośnie do warunków udzielonej gwarancji została zbudowana wyłącznie w oparciu o podanie własnej, alternatywnej wobec stanowiska Sądu, oceny okoliczności faktycznych sprawy, przedstawionych dokumentów, istotnych prawnie dat itp. Z art. 398<sup>3</sup> oraz art. 398<sup>13</sup> § 2 k.p.c. wynika natomiast niedopuszczalność podnoszenia na etapie postępowania przed Sądem Najwyższym zarzutów dotyczących ustaleń faktycznych i oceny dowodów. Kwestie te pozostają bowiem poza kognicją Sądu Najwyższego.

Z tej przyczyny Sąd Najwyższy na podstawie art. 398<sup>9</sup> § 1 i 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania, o kosztach postępowania kasacyjnego rozstrzygnął zaś na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z § 10 ust. 4 pkt 2 i § 2 pkt 6

rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

[SOP]

r.g.